

JOYCE MEYER

KAKO DA SE OSLOBODIŠ KONFUZIJE

Zašto,
Bože,
zašto?

ZAŠTO, BOŽE, ZAŠTO?

ZAŠTO, BOŽE, ZAŠTO?

Kako se osloboditi zburjenosti

JOYCE
MEYER

Syloam

Copyright © 2003 by Joyce Meyer
Naslov originala: Why God, Why? by Joyce Meyer
Copyright © 2014 za hrvatsko izdanje, Syloam

Izdaje: Syloam
www.media.syloam-international.org
Za nakladnika: Miroslav Fic
Urednik: Miroslav Čobrda
Prijevod: Tomislav Vidaković
Lektura i korektura: Tomislav Vidaković
Tisak: 1909. Minerva
Naklada: 5000 primjeraka
ISBN 978-80-89414-12-3

Ako drugačije nije naznačeno, svi biblijski citati uzeti su iz Biblije u izdanju „Kršćanske sadašnjosti”, Zagreb 1999.

***Zabranjen pretisak ove knjige
(djelomično ili u cijelosti)
bez pismenog dopuštenja izdavača.***

SADRŽAJ

Predgovor	7
1 Što uzrokuje zbunjenost?	9
2 Osloboditi se „mudrovanja”	13
3 Stav vjere	17
4 Milost dolazi dan za danom	21
5 Da barem...	25
6 Što ako...?	29
7 Nemoj da te vodi tvoja pamet	35
8 „Mudrovanje” uzrokuje prijevaru	43
9 Zbunjenost ti krade radost	49

PREDGOVOR

Ivan 10:10 (*Amplified*) kaže da lopov dolazi da ukrade, ubije i uništi, ali da je Isus došao da možeš imati i *uživati* život.

Đavao ti želi ukrasti radost i tako te spriječiti da uživaš u životu. Moja je molitva da ti ova knjiga pomogne da naučiš kako pustiti „da Bog bude Bog” u tvom životu, tako da možeš uživati u izobilju mira i radosti za koje je Isus umro kako bi ti to mogao imati.

1

ŠTO UZROKUJE ZBUNJENOST?

*J*esi li zbunjen? Događa li se upravo sada nešto u tvoje životu što ne razumiješ? Vjerojatno se radi o tvojoj prošlosti i ti jednostavno ne razumiješ zašto su se stvari dogodile baš onako kako su se dogodile. Možda kažeš: „Zašto ja, Bože? Zašto se stvari nisu mogle dogoditi na ovaj ili onaj način? Zašto su morale ‘ispasti’ baš tako? Jednostavno ne razumijem!”

Počela sam shvaćati da jako velik broj ljudi strašno pati zbog zbunjenosti. Budući da sam i sâma to iskusila u svojoj prošlosti i budući da sam znala kako zbunjenost muči ljude, počela sam proučavati

zašto ljudi dolaze u stanje zbunjenosti i što mogu učiniti da to spriječe.

Jedne večeri sam u Kansas Cityju vodila sastanak na kojemu je bilo oko 300 ljudi. Osjetila sam da trebam pitati koliko ih je trenutno zbunjeno u vezi neke situacije u svom životu. Vrlo sam se začudila kada samo dvije osobe nisu podigle svoju ruku (jedna od njih je bio moj muž).

Ako sam dobro vidjela, to znači da je 298 od 300 ljudi bilo zbunjeno. To je 99,3 posto. Kako sam istu stvar počela provjeravati kod različitih grupa, otkrila sam da je to slučaj gotovo svugdje. Postotak je, naravno, varirao, ali je uvijek bio visok.

Dok sam to proučavala i molila Boga da mi pokaže što uzrokuje zbunjenost, rekao mi je: „*Reci ljudima da će prestati biti zbunjeni kada prestanu pokušavati sve shvatiti.*” Tada sam shvatila da je upravo to razlog zašto ja više nemam problema sa zbunjenošću. Još uvijek ne razumijem puno stvari, ali je sada ogromna razlika. Bog me oslobodio od toga da pokušavam sve shvatiti. *Bog me oslobodio mudrovanja* („mudrovanja” o kojemu govori 2. Korinćanima

10:5), tako da ja više ne pokušavam shvatiti stvari koje ne razumijem.

To zvuči prejednostavno, zar ne? No, upravo se u odbacivanju iskušenja da sve shvatimo nalazi potpuna sloboda od mučenja uzrokovanog zbunjenošću. Ako zaista na trenutak zastaneš i razmisliš o tome, vidjet ćeš da u tome ima smisla, jer se sve to događa u području zvanom „um”.

Um je bojno polje na kojemu se naš rat sa đavlom ili dobiva ili gubi. „*Bog nije autor zbunjenosti*” (1. Korinćanima 14:33; *King James Version*) – nego davao. Davao nam nudi teorije i mudrovanja koja nisu u skladu s Božjom Riječi. U 2. Korinćanima 10:4-5 (*Amplified*) piše da, ako želimo pobijediti u tom ratu (na bojnom polju uma), moramo odbaciti mudrovanje. Ti biblijski retci kažu:

„Naše borbeno oružje nije tjelesno. Naprotiv, ono je božanski jako za rušenje utvrda.

Mi obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se diže protiv priznanja Boga, i zarobljujemo svaki razum da se pokorava Kristu.”

2. Korinćanima 10:4-5

Ako nas Riječ poučava da ne pokušavamo sve stvari shvatiti, onda to trebamo poslušati. Kada nam dođe da počnemo mudrovati, tada svoje misli trebamo dovesti u pokornost Kristu. Maloprije spomenuti biblijski retci kažu da smo u ratu i da je naša bitka uglavnom na području uma. Đavao napada naše umove.

Prema tim retcima, mi se borimo sa njegovim napadima, sa *zamišljajima*. Jesi li ikada zamislio stvari koje nisu bile istinite ili pak vidio stvari u svom umu (kao na ekranu) za koje si znao da nisu ispravne? *Teorije* su različite sheme ili ideje o tome kako riješiti svoje probleme, a *mudrovanja* su umska istraživanja u kojima na određena pitanja pokušavamo pronaći odgovore koje, čini se, samo Bog može dati.

Da sažmemo ovo poglavlje. Zbunjenost je uzrokovana pokušavanjem da shvatimo nešto ili da pronađemo odgovor za neku situaciju, za koju rješenje ili odgovor, čini se, ima samo Bog. Iz nekog razloga, to je samo Njemu poznato, a o tome ne govori.

2

OSLOBODITI SE „MUDROVANJA”

Najprije moraš razumjeti kakav sam ja um imala prije, da bi mogao istinski cijeniti moje oslobođenje od mudrovanja.

Prilično sam rano u životu zaključila da je najsigurnija i najbolja životna filozofija ne ovisiti ni o kome i brinuti se sâma za sebe. Zaključila sam da je najbolje što manje tražiti pomoći od drugih, jer onda ništa neću nikome niti dugovati. Bila sam umorna od tuđih povrijeđivanja i smatrala sam da će me takav pristup zaštititi od novih povreda.

Naravno, bila sam u krivu. No, trebalo mi je dugo vremena da to shvatim i priznam. Budući da mi

je trebalo dugo vremena, te sam godine provela bri-
nući se, mudrujući, pokušavajući shvatiti razne
stvari, teoretizirajući, zamišljajući, izjedajući se, fru-
strirajući se i tako dalje. Što smo neovisniji, teže nam
je vjerovati Bogu ili bilo kome drugome.

Gospodin želi da ovisimo o Njemu, a ne o sebi.
Što više ovisiš o Isusu, to ćeš Mu lakše moći prepusti-
ti stvari koje ne razumiješ, znajući da On sve razumi-
je i da će ti otkriti ono što trebaš znati u pravo
vrijeme.

Nemoj pomiješati ovaj stav sa pasivnošću. Mi
ne smijemo biti pasivni; barem ne što se tiče vjere.
Ako se nešto događa u tvom životu ili u životu tvoga
prijatelja, a da ti uopće ne razumiješ što se to događa
ili zašto, svakako moraš početi s molitvom. Zamoli
Duha Svetoga da ti dade razumijevanje, da te pouči,
da rasvijetli cijelu situaciju i donese ti otkrivenje. Za-
tim čekaj dok On to ne učini, znajući da će ti u Božje
pravo vrijeme On dati razumijevanje.*

---

* Autorica je napisala knjigu o Božjem pravom vremenu, pod
naslovom „When, God, When?” [Kada, Bože, kada?].

Kada u tvom srcu nastanu pitanja, možeš o njima neko vrijeme razmišljati, no čim počneš osjećati zbunjenost, jednostavno zahvali Bogu što On ima odgovor; reci Mu da si zadovoljan time što znaš da On ima odgovor i reci Mu da Mu vjeruješ da će ti pokazati kada je Njegovo pravo vrijeme da se ta stvar riješi.

Nećeš se moći osloboditi mudrovanja i zbunjenosti dok ne usvojiš (prihvatiš kao svoj) stav koji sam maloprije opisala. Taj stav je *stav vjere*.

3

STAV VJERE

Na vjeru možemo gledati kao na doktrinu ili kao na put kroz koji dobivamo stvari od Boga. U Efežanima 2:8-9 vidimo da smo spašeni milošću Božjom *po vjeri*. Hebrejima 11:1 kaže: „Vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo.” Vjeru možemo opisati ili definirati na različite načine, ali vjerujem da je jedan od najjednostavnijih načina da se na nju gleda, pa čak i utvrdi funkcionira li tko u njoj ili ne, da se kaže da „vjera ima jedan stav”.

Stav vjere nas dovodi u počinak. Hebrejima 4:3 kaže da oni koji vjeruju Bogu ulaze u Njegov počinak. Hebrejima 4:10 kaže da je onaj tko je je-

dnom ušao u Božji počinak (sjeti se: vjera je poput vrata za počinak) također počinio od djela svojih (odnosno, od brigâ i boli ljudskih nastojanja; prema *King James Version*). *Mudrovanje je djelo* i vodi te u zbunjenost, a ne u počinak.

Stav vjere kaže: „Bacit ću svoju brigu na Njega, jer se On brine za mene” (usp. 1. Petrova 5:7). Možemo reći da piše: „Ja ne moram znati i razumjeti sve što se događa. Zadovoljan sam s time što poznajem Onoga koji zna!” (autoričino parafraziranje). Provodi svoje vrijeme upoznavajući Njega, umjesto da pokušavaš cijelo vrijeme shvatiti što On radi.

Osoba koja ima stav vjere se ne brine, ne izjeđa se i ne strahuje od onoga što donosi sutra. Vjera razumije da, što god se u budućnosti treba dogoditi, ne treba brinuti i strahovati, jer je Isus već bio ondje. Zapamti, On je Onaj koji je bio, koji jest i koji će biti. On je bio ondje prije nego što su „položeni temelji svijeta”. On je sudjelovao u stvaranju. Poznao te prije nego što si se rodio. Svojim te rukama oblikovao u majčinoj utrobi. Ne samo da je On bio ondje na početku; On sâm je Početak, Alfa.

A što je sa svršetkom? Započne li On nešto, pa onda „iskoči” iz toga? *Ne!* Ono što je započeo, On će i dovršiti (usp. Hebrejima 12:2; Filipljanima 1:6). On će biti i na kraju svega. On je Kraj, Omega. Volim to reći na sljedeći način: „Ne samo da je On Alfa i Omega, Početak i Svršetak svega, nego je On i sve između toga.”

Pretpostavljajući da će se Isusov ponovni dolazak još neko vrijeme oteći, i ja i ti imamo još puno toga što će nam se događati u budućnosti, odnosno, što će nam donijeti sutrašnjica. Tako sam sretna i utješena time što znam da, što god mi sutrašnji dan donosi, On drži i mene i moju sutrašnjicu u dlanovima Svoje ruke (usp. Izaija 49:16).

Stav vjere se živi dan za danom.

4

MILOST DOLAZI DAN ZA DANOM

Mudrovanje” nas ili zgrabi u zamku prošlosti ili nas pak pokušava odgurati u budućnost. Sjeti se, Biblija kaže: „*Sada, vjera je...*” (Hebrejima 11:1; *King James Version*). Ako pokušavaš živjeti u prošlosti, život će ti biti težak. Bog nije nazvao sâmoga Sebe „veliki Ja sam bio”. Ako pokušavaš živjeti u budućnosti ili pokušavaš otkriti što će se sutra dogoditi, život će ti biti težak. Bog nije nazvao sâmoga Sebe niti „veliki Ja ću biti”. No, ako budeš živio dan za danom – ovaj dan, dan koji sada živiš – život će ti biti puno lakši. Bog je rekao: „Ja jesam” (Izlazak 3:14). Vjera je *sada*.

Isus je učenicima u oluji rekao: „Zašto se bojite? Ohrabrite se! JA SAM!” (Matej 14:27; autoričino parafraziranje). Jesi li shvatio? Isus je rekao „Ja sam” ovdje za tebe upravo sada, a kada sam Ja ovdje, sve će biti u redu. Živi danas! Briga oko jučerašnjih ili sutrašnjih stvari ti krade ono što je danas. Dàna ti je milost za danas. Milost za sutra ti neće doći prije sutrašnjeg dana, a jučerašnja milost se već potrošila. Milost je jedno osposobljavanje, naklonost i snaga Duha Svetoga da ti pomogne da učiniš što god treba biti učinjeno. No, mi ne možemo dobiti milost unaprijed i uskladištiti je, da se tako izrazimo.

Sjećaš se Izraelaca u pustinji? Bog ih je nadnaravno hranio svaki im dan spuštajući hranu s neba. Zvali su ju „mana”. I oni su, poput nas, željeli biti sigurni da će sutra imati dovoljno hrane kao i danas. Željeli su se pobrinuti za sutra, za slučaj da Bog zaboravi učiniti čudo sljedećeg jutra. No, Bog im je zabranio da skupljaju više hrane nego što im je potrebno za taj dan, s iznimkom subotnjeg dana. Ako bi skupili više više nego što im je potrebno za taj (tekući) dan, sve što bi im preostalo viška, pokvarilo bi se.

Zastani i razmisli malo o tome. To je stvarno snažan primjer koji možemo primjeniti na naše živote danas. Kada mudruješ, brineš se i strahuješ, pokušavaš li ti to spremiti manu za sutra? Tvoj nebeski Otac želi da Mu vjeruješ da će se On pobrinuti za tvoje sutra. Izreke 3:5 (*Amplified*) kažu da se pouzdaš u Gospodina svim svojim srcem i umom (mislima) i da se ne oslanjaš na svoje vlastito razumijevanje.

Jednom sam pročitala sljedeću ilustraciju. Dva čovjeka su bila u zatvoru zbog toga što su svjedočili o Kristu. Sljedeće jutro su trebali biti spaljeni na lomači. Jedan od njih je bio stariji sveti čovjek koji je imao puno iskustva u poznavanju Božjih puteva. Drugi je bio mladić koji je jako volio Gospodina, ali nije imao puno iskustva u poznavanju Božjih puteva.

Kako je dolazila večer, postajalo je mračno i u njihovoj ćeliji, pa je mladić išao zapaliti svijeću. Dok je palio svijeću, opekao si je prst. Jako se uzrujao i počeo u strahu vikati: „Ako me opekotina na prstu tako jako boli, nikako neću moći izdržati spaljivanje na lomači!” Sveti starac ga je utješio: „Sine, Bog nije tražio da zapališ svoj prst, pa ti nije dao niti milost da

to prebrodiš. On te traži da žrtvuješ svoj život za Njega i možeš biti siguran da će sutra ujutro Njegova milost biti s tobom da učiniš ono što trebaš učiniti.”

Vidiš, starac je iz dugogodišnjeg iskustva hodanja s Bogom znao da će milost Božja svakako biti s njima sljedećeg jutra. Dakle, on je imao utjehu *sada*, jer je *sada* imao vjeru da će sutra *milost Božja* (sposobnost) biti s njima.

Na ovom primjeru možeš vidjeti da nas vjera oslobađa od „mudrovanja”. Vjera ne mora doznati budućnost. Vjera počiva jer zna da će Bog sutra „dostaviti” sutrašnju manu. Zaista te želim ohrabriti da danas ne gubiš vrijeme pokušavajući (*mudrovanjem*) shvatiti ili otkriti što se dogodilo u prošlosti ili što će se dogoditi u budućnosti.

Jednom sam negdje pročitala: „Jučer je poput otkazanog čeka, sutra je poput napisanog obećanja, a danas je poput jedine raspoložive gotovine koju imaš.” *Iskoristi to mudro!*

5

DA BAREM...

Apostol Pavao nas u Poslanici Filipljanima uči da trebamo ostaviti ono što je bilo u prošlosti i ispružiti se prema onome što je ispred nas (usp. Filipljanima 3:13). A kako se mi to „držimo prošlosti”, ako ne u svojim mislima? Vjerujem da bismo, umjesto da mentalno živimo u prošlosti, tu energiju trebali iskoristiti za život danas.

Jesi li ikada ponovo i ponovo oživljavao uspomenu na svoje prošle pogreške? Jesi li se ikada pitao: „Zašto sam to učinio? *Da barem* to nisam rekao ili učinio.” Ili: „*Da sam barem* učinio to i to.” Čuvaj se tih „*da sam barem*”.

Vjerojatno si mislio da si sve učinio onako kako je trebalo, a ipak je sve krivo ispalo. Možda se pitaš: „Zašto su stvari ispale onako kako su ispale? Zašto, Bože, zašto? Jednostavno ne razumijem. Moram to shvatiti! Ne mogu izdržati, a da ne razumijem što se to dogodilo! Oh, tako sam zbunjen!”

Razmišljaš li na takav način? Mogu li biti vrlo izravna? *Ti mučiš sâmoga sebe!* I ja sam to godinama činila. *Ali, to ne pomaže!* Bilo je i još uvijek ima puno stvari u mojoj prošlosti koje nisam razumjela i još uvijek ih ne razumijem. Ali, zahvaljujem Bogu što je konačno do mene došla poruka da trebam otpustiti ono što je bilo iza mene i ispružiti se prema onome što je ispred mene. Sada uživam predivan mir.

U Izaiji 26:3 (*King James Version*) Riječ kaže da će Bog „čuvati u savršenom miru onoga čiji um se oslanja na” Njega. Ne kaže da će biti čuvan u savršenom miru onaj čiji je um zauzet mudrovanjem i pokušajima da sve shvati.

Događa se puno očitih nepravednih stvari. U mojoj prošlosti, kao vjerojatno i u tvojoj, dogodilo se puno nepravednih stvari – stvari koje su mi uzroko-

vale mnoge probleme, rane i povrede koje sam godinama morala „liječiti”.

Proživjela sam godine samosažaljevajući se i u sukobu sa svima – ogorčena i uvrijeđena pokušavala sam dokučiti zašto mi se to sve dogodilo. Zašto mi Bog nije pomogao? Zašto mi netko nije pomogao?

Konačno sam shvatila da sam sâm u sebi činila jadnom. Tratila sam svaki svoj „danas” pokušavajući shvatiti ono što je bilo „jučer”. Jednoga dana Bog mi je rekao: „Joyce, ti možeš biti jedna i samosažaljevati se ili biti snažna. Što želiš biti?”*

Ponekad čak možeš živjeti u jučerašnjim pobjedama. Možeš se „zaglaviti” u pokušajima da dokučiš što si to učinio prije pa si polučio uspjeh, tako da to možeš opet ponoviti. Ja sam se znala mentalno *valjati* u svojim prošlim pobjedama. Čak te i to može zadržati u napredovanju. Prošlost je prošlost. Bilo da se radi o pobjedi ili porazu u prošlosti, to je još uvijek prošlost. To je prošlo. *Živi danas!*

---

* Autorica ima jedno učenje na audio kasetama pod naslovom „Okreni svoje samosažaljevanje u snagu”.

Nema ništa loše u ugodnim uspomenama, ali je velika pogreška *prebivati* u njima. Neka nakon svakog događaja u tvom životu „padne zastor” dok ti ostavljaš tu stvar i ideš na iduću stvar koju Bog ima za tebe. Filipljanima 3:13 kaže: „...zaboravljajući što je nazad, ispružajući se prema onome što je naprijed...”

Želim ti još jednom ponoviti upozorenje da budeš oprezan po pitanju ovih „da barem”. Ako nam se dogodila neka loša stvar, možemo pomisliti „da barem to nisam učinio na taj način.” Ako nam se dogodila neka dobra stvar, možemo pomisliti „da barem to mogu ponoviti”.

Zaboravi prošlost! Nemoj o njoj više razmišljati. Odluči ići naprijed *sada*.

6

ŠTO AKO...?

Sljedeća mentalna „strelica” (Biblija to u Efežanima 6:16 naziva „gorućim strijelama”) kojom nas đavao napada je pitanje „*što ako...?*”, koje pobuđuje strah.

Što ako novac ne stigne? *Što ako* se povrijediš? *Što ako* se ozbiljno razboliš? *Što ako* izgubiš svoj posao? *Što ako* cijeli život ostaneš usamljen? Ili, može biti i ovako. *Što ako* ne čuješ (od) Boga? *Što ako* učiniš pogrešku? *Što ako* doživiš neuspjeh? *Što ako* te drugi ismiju? *Što ako* te drugi odbace? Taj popis može ići u nedogled. Prepoznaješ li taj način razmišljanja?

Ta pitanja „*što ako...?*” su samo još jedan oblik „mudrovanja” kojim pokušavamo sve shvatiti i dokučiti. To pitanje obično dolazi sa tijekom misli

koje predstavljaju jednu vrlo zlokobnu sliku. Ono nas odvodi u budućnost i uzrokuje da se plašimo stvari koje se nisu dogodile i koje se vjerojatno nikada niti neće dogoditi, osim ako ih mi sâmi ne stvorimo kroz strah.

„Što ako...?” uzrokuje zbunjenost isto kao i „da barem...” To su dva načina razmišljanja koja si ne smijemo dopuštati. Oba se podrazumijevaju u 2. Korinćanima pod „teorijama i mudrovanjima” (prema *Amplified* prijevodu) i „zamišljajima” (prema *King James Version*) i treba ih „oboriti”.

Dat ću jedan praktičan primjer za to. U jednom trenutku je naša služba bila u potrebi za zgradom u kojoj bismo održavali naše tjedne sastanke. Zgradu koju smo koristili više od pet godina planirali su srušiti za oko dvije godine i na njenom mjestu izgraditi trgovački centar. Zbog toga smo tražili mjesto gdje bismo smjestili svoje urede, prostor za tjedne sastanke, sa dovoljno mjesta za nedjeljnu školu za djecu i tako dalje. Također smo trebali imati oko 300 parkirnih mjesta.

Možda će netko pomisliti da to nije bilo teško pronaći. Ipak, nije bilo lako kao što možda misliš. Tražili smo dvije godine. Iscrpili smo svaku nama poznatu mogućnost. Zaista je izgledalo kao da smo došli pred ponor.

Đavao nas je gađao gorućim strijelama: „Što ako prođu dvije godine, a vi još nemate mjesto na koje ćete se preseliti? *Da ste barem* kupili to i to zemljište dok je bilo onako povoljno, sada ne biste bili u ovoj situaciji. A, što ako ste promašili Božji plan? *Da ste barem* više znali o ovim stvarima, vjerojatno biste tada znali što učiniti. Što ako kupite neko zemljište, a onda ne možete dobiti dozvole koje su vam potrebne za gradnju zgrade? Što ako nešto nađete i skupo platite, a onda pronadete nešto još bolje i povoljnije?”

Često zahvalim Bogu što sam bila oslobođena od ropstva mudrovanja prije nego što smo se morali pobrinuti za traženje nove zgrade. Da se ta situacija pojavila nekoliko godina ranije, sigurno bih se osjećala jadno, zbunjeno i prestrašeno, pokušavajući shvatiti i riješiti sve te stvari.

Sada sam sposobna vjerovati da Gospodin vodi naše korake (usp. Psalam 37:23). Mi molimo i vjerujemo Bogu i želimo Njegovu volju. Zbog toga će nas On odvesti na pravo mjesto i u pravo vrijeme. Bog obično ne dolazi rano, ali *nikada* ne kasni. Pokušavali smo riješiti našu situaciju na najrazličitije načine, ali, koliko god se trudili, jednostavno nije išlo. Ipak, u pravo nam je vrijeme Bog providio odličnu zgradu za najam i vjerujemo da će to i nadalje činiti, kada god bude potrebno.

Sada mogu pogledati različite situacije kroz koje smo prošli i vidjeti zašto ne bi bilo dobro da su se one nametnule kao naše konačno rješenje. No, u to vrijeme nam se činilo da se jako trudimo da pronademo pravo mjesto za crkvu, a nikako nismo uspjevali u tome. Ništa neće dobro funkcionirati kada smo izvan Božjeg pravog vremena i kada mi pokušavamo *učiniti* da se nešto dogodi.

Bog uistinu zna što čini. On sve drži pod kontrolom. Mogu se opustiti i znati da, čak i ako ja ne znam što da učinim, znam Onoga koji sve zna.

A ti? Poznaješ li Isusa? Onda također poznaješ sveznajućeg, svemogućeg, sveprisutnog Boga – Onoga koji sve može, sve zna i koji je svugdje u svako doba.

Opusti se! *Što ako* mudruješ i mudruješ i, kad konačno misliš da si sve shvatio, Bog te iznenadi i učini neku stvar na potpuno drugačiji način? Tada će svo tvoje vrijeme mudrovanja biti protraćeno. Nisi li već protratio dovoljno vremena u mudrovanju i zbu-njenosti?

Evo ti jedna dobra ideja: *što ako* se jednostavno opustiš i dopustiš da Bog bude Bog?

7

NEMOJ DA TE VODI TVOJA PAMET

Molila sam za pronicljivost da bih mogla puno bolje funkcionirati u svom životu. Kada sam već dugo vremena molila za to, Duh Sveti mi je rekao: „Joyce, nećeš moći funkcionirati u pronicljivosti dok ne prestaneš mudrovati.”

U 1. Korinćanima 2:14-16 jasno nam piše da naravni čovjek ne može razumjeti duhovnog čovjeka. Gospodin je upotrijebio ovaj redak da mi pokaže ono što je htio. Ako moj duh nešto pronikne, a moja pamet mudruje ima li to smisla ili ne, nikada neću moći ostvariti pravi napredak. Zašto? Zbog onoga što kaže 1. Korinćanima 2:14: „Zemaljski čovjek ne prima

ono što dolazi od Duha Božjega, jer je to za nj ludost. On to ne može ni upoznati, jer se to mora uz pomoć Duha prosuđivati.” Tvoj duh zna stvari koje tvoja pamet ne zna.

Ako si ti nanovo rođeno Božje dijete, onda Duh Sveti stanuje (prebiva) u tvom ljudskom duhu. Vjerujem da nam Duh Sveti pokušava reći puno stvari, ali ih mi odbacujemo jer previše funkcioniramo u području duše.

Dat ću jedan primjer. Dok sam se jedno jutro odijevala i spremala za jedan od naših tjednih „Life In The Word” [Život u Riječi] sastanaka, počela sam razmišljati o jednoj sestri koja vodi našu službu pomažanja na tim sastancima. Razmišljala sam o tome kako je ona vjerna. U mom se srcu rodila želja da ju na neki način blagoslovim.

Rekla sam: „Gospodine, što mogu učiniti za Ruth Ann?” Osjetila sam jak utisak, *jednostavno sam znala* da joj trebam dati svoju novu crvenu haljinu koja mi je visila u ormaru. Tu sam haljinu kupila tri mjeseca ranije. Iako mi se jako sviđala, svaki puta kada sam razmišljala o tome da ju odjenem, nekako sam

izgubila želju za time. Još je uvijek bila u plastičnoj ambalaži iz trgovine, sa svim etiketama po sebi. Ruth Ann je malo snažnije građena od mene, no, što je vrlo zanimljivo, ja sam kupila haljinu za broj veću nego što inače kupujem, jer nisu imali haljinu moje veličine. Ipak sam ju kupila, jer je bila takvog stila da mislim da nitko ne bi primjetio da mi je malo veća.

I kad se ta snažna želja da joj darujem tu haljinu pojavila u mom duhu, moja pamet je rekla: „Ali, Gospodine, to je nova haljina.” Zapazi kako moja pamet, moj naravni čovjek, raspravlja s mojim duhom, pozivajući se na argument koji zaista nema smisla. Zatim sam rekla: „Ti mi sigurno ne bi rekao da darujem potpuno novu haljinu.” Zapravo, da sam malo razmislila o Božjem karakteru, Njegovoj velikodušnosti i izvrsnosti, bilo bi mi jasno da bi mi Bog prije rekao da darujem novu haljinu, nego neku iznošenu.

Kralj David je u 2. Samuelovoj 24:24, govoreći o gradnji žrtvenika, rekao: „...neću prinositi Jahvi, svome Bogu, paljenica koje su mi poklonjene”. Vidiš, našem tijelu nije problem žrtvovati nešto što nam ne

znači ništa posebno. No, nova crvena haljina je već druga priča. Da bih ju dala, morala sam učiniti istinsku žrtvu.

Moj zadnji argument protiv davanja te haljine je bio zaista smiješan. Rekla sam: „Gospodine, kupila sam ove prekrasne crvene i srebrne naušnice da mi pristaju uz tu haljinu.” Rekla sam to onako u samo-sažalijevanju. Valjda sam se nadala da će se Gospodin sažaliti na mene. Nije mi ništa odgovorio na moja prva dva argumenta, a na ovaj treći u vezi naušnica mi je dao do znanja da bih joj mogla dati također i naušnice, ako mi je problem imati ih bez te crvene haljine.

Bog ne raspravlja s nama. On nam govori *kroz želje, kroz uvjerenje, kroz utisak u našem duhu; tihim, malim glasom, povremeno čujnim glasom, ali najčešće kroz neki biblijski redak ili odjeljak koji nam odjedamput bude rasvjetljen*. Zapamti, Bog te nikada neće voditi da učiniš nešto što je izvan Njegove volje koja je zapisana u Njegovoj Riječi. Također, budi oprezan po pitanju vodstva kroz slijeđenje „glasova”. Postoje mnogi glasovi. Provjeri imaš li svjedočanstvo (po pi-

tanju nečega) u svom duhu koje ti daje Duh Sveti, ili nemaš.

Moj duh mi je svjedočio da Ruth Ann trebam dati haljinu, ali moje tijelo nije htjelo odustati od tog komada odjeće. Zato sam Bogu neko vrijeme iznosila „mudre argumente” zašto nije pametno da to učinim. No, Bog nije raspravljao sa mnom. On je rekao ono što je imao za reći. Ako se sjećaš što je bilo na početku, razmišljala sam o Ruth Ann i o tome kako je ona velik blagoslov i *pitala sam Boga* što bih mogla učiniti za nju da ju blagoslovim. On mi je rekao, no mojoj pameti (*mudrovanju*) to se nije svidjelo, iako sam u svom duhu znala da to trebam učiniti. Na meni je bilo da *odlučim*.

Odgodila sam odluku. To je obično naš omiljeni način da izbjegnemo ono što nam Bog kaže da učinimo, a da ne budemo otvoreno neposlušni. Ili *tako barem mi mislimo*. Zapravo je odugovlačenje ili odgađanje čin neposlušnosti. Imati dobre namjere nije isto što i biti poslušan. Svako djelovanje temeljeno na Božjoj Riječi je čin poslušnosti.

Prošlo je nekoliko tjedana i ja sam zaboravila cijelu tu situaciju, *no nije i Bog*. Molila sam za Ruth Ann i stalno sam Bogu ponavljala istu stvar: „Bože, kako ju mogu blagosloviti?” I cijela se stvar vratila na početak. Ista se crvena haljina pojavila u mojim mislima. Na kraju sam shvatila da nisam bila poslušna Bogu i dala sam joj tu haljinu.

Nakon što sam to učinila, bilo mi je jasno da sam tu haljinu kupila baš za nju i da ju zbog toga tri mjeseca nisam uopće izvadila iz zaštitne ambalaže, nego mi je jednostavno bila obješena u ormaru. Gospodin je, naravno, znao to sve unaprijed, no nije se mogao ostvariti taj Njegov „projekt” bez moje poslušnosti. Cijela ta zbrka je nastala zbog toga što naravni čovjek ne razumije duhovnoga, o čemu nam govori 1. Korinćanima u 2. poglavlju.

Naravni čovjek pita: „Zašto, Bože, zašto?” „Zašto bi Ti želio da se ja žrtvujem? Zašto ne može biti lako? Zašto mora biti tako teško?”

U slučaju da si skinuo pogled s našeg glavnog cilja u ovoj knjizi, podsjećam te da želim dokazati da je mudrovanje tipa „Zašto, Bože, zašto?” jedna od

stvari koje uzrokuju zbunjenost, krađu naš mir i, na kraju, i radost.

Želiš li uživati u svom životu? Onda odbaci „mudrovanje“!

8

„MUDROVANJE” UZROKUJE PRIJEVARU

*J*edina nada čovjeku da u ove dane neće biti prevaren je u tome da nauči živjeti po Duhu – biti vođen Duhom, a ne tijelom. Đavao traži tjelesne kršćane koje vode njihova pamet, emocije i volja, umjesto Riječ i Duh. Ne možemo funkcionirati po principu radi li nam se nešto ili ne. Zbog Kraljevstva i svoje zaštite mi moramo djelovati u skladu s onim kako nas Duh vodi.

Um voli sve svrstati u neku kategoriju. Voli za sve pronaći mjesto, tako da se čini da sve ima smisla i da je sve na neki način „zbrinuto”. Mi ne volimo neodgovorena pitanja. Jedan od alata koje Duh Sveti ko-

risti da „razapne” naše tijelo su neodgovorena pitanja. Kada ne znamo odgovor na neko pitanje, moramo ili vjerovati Bogu ili se brinuti i pokušati shvatiti stvari koje nas muče.

Duh Sveti radi na tome da vjernika, nakon što ga Isus spasi, dovede do zrelosti. Vjernik koji može vjerovati Ocu i kada se čini da neke stvari nemaju smisla je zreo vjernik. Bog nam ne daje uvijek odgovore na sva naša pitanja, jer trenira naše pouzdanje. Štoviše, moraš zapamtiti da se tvoj um jako protivi cijelom tom Božjem planu. Tvoj um je naravan i podrazumijeva se da je dio *tijela* (tjelesnosti) dok ga se ne obnovi i nauči *razmišljati na duhovan način*.

Rimljanima 8 govori o težnji tijela i težnji Duha. Galaćanima 5:17 govori da tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela, tako da su oni u stalnom sukobu.

Vratimo se na izvornu misao s početka ovog poglavlja. Naravni um želi sve negdje smjestiti i staviti u male „kutijice”, tako da nam ništa ne bude nepoznato.

Prije smo u uredu imali dugačak red poštanskih sandučića. Svaki je na sebi imao ime jednog našeg zaposlenika. Kada sam nekome od njih željela poslati neku uputu ili poruku, stavila bih mu napisanu poruku u sandučić. Ponekad se znalo dogoditi da neki zaposlenik ne odradi nešto što sam ga porukom tražila da učini, pa sam, nakon provjere, ustanovila da sam svoju poruku stavila u pogrešan sandučić. Ponekad sam svoju poruku čak znala staviti u jedan prazan sandučić na kojemu nije pisalo ničije ime.

Gospodin je iskoristio te sandučiće da me nauči lekciju koju sada ja pokušavam naučiti tebe. Pokazao mi je da, kao što nekada stavim stvari u pogrešan sandučić u uredu, također ponekad stavim (svrstam) stvari na pogrešno mjesto u svojoj glavi. U svom razmišljanju uvijek želim sve negdje svrstati, tako da onda imam jedan „mali paketić” iz kojega „ne viri” ništa za što bih morala vjerovati Bogu (da će sve biti dobro). Imala sam *veliki* problem sa „mudrovanjem”. Često sam pitala: „Zašto, Bože, zašto?” Zbog toga sam bila jako zbunjena i zabrinuta, a nedostajali su mi radost i mir.

Gospodin mi je pokazao da sam također znala prevariti samu sebe tako što sam ponekad mislila da sam potpuno shvatila neku stvar, a onda bih poduzimala ili ne bih poduzimala određenu akciju prema procjeni na temelju onoga što sam mislila. Kasnije bih otkrila, nakon što bih napravila neku zbrku, da sam ipak nešto krivo shvatila, iako sam bila sigurna u svoju procjenu.

Bog je upotrijebio Izreke 3:7 da bi mi otkrio tu istinu: „Ne umišljaj da si mudar...” Gospodin mi je dao do znanja da nisam ni upola pametna kao što sam ja to mislila o sebi. Ne govorim o mentalnoj inteligenciji. Govorim o našem mišljenju o sebi – mi mislimo kako smo sve shvatili.

Izreke 3:5-6 kažu: „Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima, i on će ispraviti tvoje staze.”

Kada ti Bog razjasni neku stvar, ti ne budeš niti zbunjen niti sumnjaš, no ako ti pokušaš mozgati i shvatiti tu stvar, stalno ćeš ići u krug i nikada nećeš upoznati pravu istinu. Redak 7 kaže: „Ne umišljaj da si mudar.”

Postoje dva pristupa nekoj situaciji: jedan je ispravan, a drugi nije; jedan je duhovan, a drugi je od tijela. Recimo da mi netko dâ osobno proroštvo koje ne razumijem, ili recimo da imam neki duhovni san koji ne razumijem. Mogu otići svom nebeskom Ocu i reći: „Oče, ne razumijem to. Voljela bih razumjeti, pa Te molim da mi daš otkrivenje. Daj mi razumijevanje.”

Zatim tu stvar koju ne razumijem stavim „na policu”. Drugim riječima, ne razmišljam više o tome. Stavim to u Božje ruke. Ako mi i kada On bude spreman dati razumijevanje, uzet će tu stvar „sa police” i donijeti mi ju natrag u sjećanje. Ivan 14:26 kaže da nas Duh Sveti podsjeća na određene stvari. On će mi kroz otkrivenje dati nešto što ja nikako ne bih mogla shvatiti sama.

Mogla bih i na drugi način pristupiti istoj situaciji. Ako bih imala san ili dobila proroštvo koje ne razumijem, počela bih se jako truditi da tu stvar shvatim. Mogla bih o tome razgovarati s mnogo ljudi i čuti njihovo mišljenje o tome. Vjerojatno bi mnogi od njih imali drugačije mišljenje, što bi samo povećalo

moju zbunjenost. Zatim, kada bih nešto od toga shvatila, pokrenula bih se u akciju. No, kada bih bila iskrena prema samoj sebi, morala bih reći da nemam mir iznutra. Ako bih nastavila raditi na tome da se ostvari nešto što „mislim” da je poruka tog sna ili proštva, *na kraju bih napravila jednu veliku zbrku.*

Zapamti, „mudrovanje” uzrokuje zbunjenost. Ne kažem da mi ne trebamo razmišljati o različitim stvarima, no postoji razlika između razmišljanja o nečemu dovoljno dugo da vidiš možeš li to razumjeti i napornog pokušavanja da to shvatiš što te onda dovede u pravu zbunjenost.

Kada se osjećaš zbunjeno, neka ti to bude kao znak upozorenja da nešto činiš na pogrešan način.

9

ZBUNJENOST TI KRADE RADOST

U ovom završnom dijelu knjige želim ponovo naglasiti da *zbunjenost ne dolazi od Boga*. U 1. Korinćanima 14:33 (*King James Version*) piše: „Bog nije autor zbunjenosti.” Kološanima 3:15 (*Amplified*) kaže neka mir bude „sudac” koji u našim životima donosi odluke. Mir, poput suca, donosi odluke što je dobro, a što nije.

Zbunjenost je potpuna suprotnost miru. „Zbunjenost” znači da je sve pomiješano, nejasno, maglovito, da se jednu stvar brka sa drugom. „Mir” znači red, smirenost, unutrašnje zadovoljstvo, spokoj. Ako osoba nema mir, on ili ona neće imati niti ra-

dost. U Ivanu 10:10 Isus je rekao: „Lopov ne dolazi, osim da ukrade, zakolje i uništi. Ja sam došao da ovce imaju život i da ga imaju u izobilju.”

Prije nekoliko godina sam odlučila da ću uživati u Bogu i u životu. Ako je Isus umro za mene da bih ja imala ne samo život, nego život u izobilju i uživala u njemu, onda trebam dati sve od sebe da tako i činim.

U Ivanu 15 imamo izvještaj kako je Isus učio o pravom životu kao prebivanju (ostajanju) u Bogu, što se odnosi na ulazak u Božji počinak. U retcima 1-10 On govori o tome. Onda u 11. retku kaže: „Ovo vam rekoh, da radost moja bude u vama te da radost vaša bude potpuna!”

Iz ovih redaka je jasno da Bog želi da uživamo u životu. Zbunjenost bi nas svakako spriječila u dostizanju tog cilja.

Želim te ohrabriti da doneseš odluku da ćeš živjeti u radosti, a ne u zbunjenosti i nemiru. Trebat ćeš prestati sa „mudrovanjem”. Kad god želimo postići neku duhovnu pobjedu, od nas se traži da odbacimo nešto od svoje tjelesne naravi. Tjelesna narav

pokušava shvatiti stvari. Narav Duha je takva da vjeruje da će Bog dati odgovor u Svoje pravo vrijeme.

Ako odustaneš od „mudrovanja”, istinski vjerujem da ćeš uživati u *miru i radosti*.

O AUTORICI

Joyce Meyer je jedan od vodećih svjetskih praktičnih učitelja Biblije. Prema *New York Timesu*, spada među najprodavanije autore. Napisala je preko osamdeset nadahnjujućih knjiga, uključujući *Never Give Up*, *The Secret to True Happiness*, *100 Ways to Simplify Your Life*, cijelu seriju knjiga *Battlefield of the Mind* [Bojno polje uma; prevedeno na hrvatski; op. prev.], njezin prvi ulazak u svijet fikcije sa *The Penny* i mnoge druge. Također je prodala na tisuće audio i video zapisa svojih učenja. Njezin radio i televizijski program pod nazivom *Enjoying Everyday Life*® [Uživati u svakodnevnom životu] prenosi se diljem svi je ta, a ona in ten ziv no pu tu je vo deći kon fe ren ci je. Joyce i njezin muž Dave roditelji su četvero odrasle djece i imaju kuću u St. Louisu, u Missouriju.

Molitva spasenja

Bog te voli i želi imati osobni odnos s tobom. Ako nisi prihvatio Isusa Krista za svog Spasitelja, možeš to učiniti upravo sada. Samo Mu otvori svoje srce i moli ovu molitvu...

„Oče, znam da sam griješio protiv Tebe. Molim Te, oprosti mi. Očisti me. Obećajem vjerovati Tvome Sinu Isusu Kristu. Vjerujem da je On umro za mene – uzeo je moj grijeh na sebe kad je umro na križu. Vjerujem da je uskrsnuo od mrtvih. Predajem svoj život Isusu upravo sada.

Hvala Ti, Oče, za Tvoj dar oprosta i vječnog života. Molim Te, pomози mi da živim za Tebe. U Isusovo ime, amen.“

S obzirom na to da si molio iz svog srca, Bog te prihvatio, očistio i oslobodio od okova duhovne smrti. Uzmi vremena i prouči ove stihove i traži od Njega da ti govori dok hodaš s Njim na ovom putovanju u svojem novom životu.

Ivan 3: 16

1. Korinćanima 15: 3-4

Efežanima 1: 4

Efežanima 2: 8-9

1. Ivanova 1: 9

1. Ivanova 4: 14-15

1. Ivanova 5: 1

1. Ivanova 5: 12-13

Moli se i traži od Njega da ti pomogne pronaći dobru crkvu utemeljenu na Bibliji kako bi bio ohrabren da rasteš u svom odnosu s Isusom Kristom. Bog je uvijek s tobom. On će te voditi dan po dan i pokazati ti kako da živiš životom izobilja koji On ima za tebe.

Reci konfuziji „zbogom” ...a radosti „dobrodošla”!

Da li si u konfuziji, zbunjen? Dešava li ti se trenutno, u životu, nešto što ne razumeš? Možda se pitaš zašto je tvoj život morao da bude takav kakav je bio. Da li često postavljaš pitanje: „Zašto, Bože, zašto?” To isto pitanje je mučilo i Joyce Meyer, nadahnutog autora bestselera, dok nije shvatila da joj je čekanje odgovora, na to pitanje, ukralo i mir i radost. Sada, i ti možeš da završiš sa konfuzijom... i da ponovo vratiš radost u svoj život. Dozvoli Joyce Meyer da ti pokaže kako da:

- Okončaš svoje robovanje stalnom pokušavanju da sve shvatiš
- Naučiš da zavisiš o Bogu, koji je dostojan našeg poverenja
- Prestaneš da brineš o jučerašnjem ili sutrašnjem danu
- Izbaviš svoj um od zamki tela i naučiš ga da razmišlja na duhovan način.

Ako pitaš: „Zašto, Bože, zašto?”, onda postavljaš pogrešno pitanje. Ova dobra, i zaista neophodna, knjiga može da ti pomogne da pronađeš put do Boga... i da uživaš u životu kao nikada ranije!

ISBN 978-80-89414-13-0

9 788089 414130